

فئودور داستایفسکی

مردمان فرودست

www.ketab.ir

برگردان از متن فرانسه:

پرویز شهبادی



سرشناسه:	داستایوسکی، فنودور میخائیلوویچ، ۱۸۲۱ - ۱۸۸۱ م.
عنوان و نام پدیدآور:	Dostoyevsky, Fyodor
مشخصات نشر:	مردمان فرو دست / فنودور داستایفسکی؛ برگردان: پرویز شهدی.
مشخصات ظاهری:	تهران: به سخن، ۱۳۹۳.
شابک:	۲۲۴ ص.
وضعیت فهرست نویسی:	۹۷۸ - ۶۰۰ - ۹۴۸۴۴ - ۵ - ۴
یادداشت:	فیفا
موضوع:	کتاب حاضر از متن فرانسه تحت عنوان: «Les pauvres gens»
شناسه افزوده:	به فارسی ترجمه شده است.
رده بندی کنگره:	داستان های روسی - قرن ۱۹ م.
رده بندی دیویی:	شهدی، پرویز، ۱۳۱۵ -
شماره کتابشناسی ملی:	PG۳۳۶۰/م۴ ۱۳۹۳
	۸۹۱/۷۳۳
	۳۷۱۹۳۹۵



مرکز ملی فرودست

فئودور داستایفسکی

برگردان از متن فرانسه: پرویز حسینی

چاپ سوم، تهران، ۱۴۰۰ ه. ش.

۱۱۰۰ نسخه

لیتوگرافی مهر، چاپ دالاهو، صحافی کیمیا

حروف نگار و صفحه آرا: اصغر قلیزاده

طرح جلد: محسن سعیدی

همه‌ی حقوق محفوظ است.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۸۴۴-۵-۴

آدرس دفتر: تهران، انقلاب، خ ۱۲ فروردین، کوچه نوروز، پلاک ۱، واحد ۲

تلفن: ۶۶۴۹۵۷۱۳ - ۶۶۴۹۱۵۸۸ - ۶۶۹۷۸۴۵۳

ناشر همکار: انتشارات مجید

www.majidpub.com

۵۶۰۰۰ تومان

پیش‌گفتار

کتاب «مردمان فرودست» همان‌طور که می‌دانیم اولین کتاب داستانیفلسفی است. نخستین گام در راهی که از او یکی از نام‌آورترین نویسندگان جهان را ساخت، سبک نوشتاری بسیار ساده و حتا عامیانه است. دو نفر که تحصیلات چندانی ندارند، در کمال سادگی و بی‌پیرایگی، غم و غصه‌ها، ناراحتی‌ها و محبت صمیمانه‌شان را طی نامه‌هایی با هم رد و بدل می‌کنند. همین سادگی و بی‌پیرایگی بود که دو منتقد بزرگ و صاحب‌نام روس: بلینسکی و نگراسوف را چنان به شوق آورد که اعلام کردند ستاره‌ی درخشانی در عالم ادبیات روس ظهور کرده است. پیش‌بینی‌شان درست بود و داستانیفلسفی گامی بسیار بلندتر از آنچه آن‌ها حدس می‌زدند، نه تنها در ادبیات ملت روس، بلکه در همه‌ی جهان برداشت، استثنایی بودن خود داستانیفلسفی و زندگی‌اش، بلاهایی که به سرش آمد، سختی‌هایی که کشید، با توجه به ویژگی‌های روحی و اخلاقی خاصی که داشت، همگی باعث شدند آثاری به وجود بیاورد که در ادبیات جهانی بی‌نظیرند. از این‌ها گذشته داستانیفلسفی پدیده‌ی جدیدی را در آثارش آفرید که تا آن موقع ناشناخته بود و پس از او «روان‌شناسی» نام گرفت. او با تجزیه و تحلیل و روان‌کاوی ذهن خودش و آنچه در آن به صورت صدها شخصیت متفاوت، با اخلاق‌ها و روحیه‌های گوناگون وجود داشت، سبک جدیدی را در عالم نویسندگی ایجاد کرد که سرمشق و راهنمای بسیاری از نویسندگان جهان پس از خودش شد.

همان‌طور که اشاره کردم سبک نوشتاری نامه‌ها بسیار معمولی است، گاه

با تکرارهای فراوان، جمله‌های شکسته بسته، اما پراحساس، سرشار از محبت و عاطفه. سبک احساسی و چهارچوب طبیعت‌گرایی آن بهانه‌ایست برای تحقیق و بررسی ضمیر ناخودآگاه آدم‌ها. درنامه‌های این دو نفر بسیاری مطالب پنهان و ناگفته می‌مانند، اما گاه، انگار ناآگاهانه (البته از سوی نویسنده به عمد) پرده از روی احساس‌های بیان نشده کنار زده می‌شود و خواننده را منقلب می‌کند. طبیعی بود که با چنین آغازی، پایان کار «برادران کارامازوف» باشد که همچون نگینی بی‌همتا برای همیشه بر تارک ادبیات جهان می‌درخشد.

پ.ش.